

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija dr. Poklukarja in tovarišev do predsedstva deželnega zbora.

V današnji seji deželnega zbora kranjskega vprašali so narodni poslanci deželnega glavarja glede trditve deželnega predsednika Koroškega o prisilni delavnici Ljubljanski:

Graška „Tagespost“ z dne 18. januarja t. l., šte. 18. objavlja brzojavno poročilo iz koroškega deželnega zbora, po katerem se je vladni zastopnik, g. dež. predsednik baron Schmidt-Zabierow o priliki debate o napravi prisilne delavnice za Koroško jako nepovoljno izražal o prisilni delavnici Ljubljanski. Če je poročilo tega lista istinito, dejal je koroški deželni predsednik, „dass er eine Besse- rung der im Laibacher Zwangsarbeitshause unter- gebrachten Kärntnischen Zwänglinge deshalb nicht erwarte, weil das in dieser slavisirten Anstalt herr- schende Idiom hiezu nicht geeignet sei.“ Ta izjava vladnega zastopnika prouzročila je še druge napade na naš deželni zavod od strani koroških deželnih poslancev, češ, da se v Ljubljanski prisilni delav- nici žali enakopravnost ter koroški prisiljenci celó v veronauku poučujejo ne v svojem materinem nem- škem, temveč v njim nerazumljivem zopernem slo- venskem jeziku.

Ne da se zanikati, da je tako predbacivanje toliko pomenljivo, da je po vsem nemogoče prezirati ga. Če je vest „Tagespost-e“ resnična, ter če se je v deželnem zastopu sosedne nam Koroške v istini tako bilo govorilo o Ljubljanski prisilni delavnici, potem je to obtožnica za vodstvo tega deželnega za- voda ob enem pa hud napad na kranjski deželni odbor in njegovega poročevalca o zadevah naše pri- silne delavnice, kakor tudi na ves deželni zastop. A kaj še le tedaj, če takih natolcevanj ni bil izustil kak posamezen poslanec, slabo po- učen o dotičnem predmetu, temveč če so se čula z merodajnega mesta, z vladnega sedeža, tam, kjer vladni zastopnik državni ugled reprezentuje in vladne nazore zagovarja!

Brzojavno poročilo Graškega lista je torej po vsej pravici razburilo podpisane deželne poslance. Vsem deželnim poslancem vojvodine Kranjske ne glede na narodnost in politično stranko, mora biti po vsem znano, da se v Ljubljanski prisilni delavnici strogo varuje jezikovna enakopravnost nasproti

nemškimi in italijanskimi prisiljencem. Vodstvo tega zavoda, ter deželni odbor in njegov referent gospod Deschmann skrbno gledajo na to, da se pouk vrši v dotičnem materinem jeziku, ter da se v istem jeziku tudi beseda božja oznanjuje prisiljencem nemške narodnosti. Kak povod je tedaj naš deželni zavod dal koroškemu deželnemu pred- sedniku, da ga grdi v javni seji, da mu od reka zmožnosti poboljšati izročene mu varovance, da s takim neutemeljenim napadom vojvodino Kranjsko materialno oškoduje in zastopu njenemu nestrpnost predbaciva nasproti tujim prisiljencem?!

Upirajoč se torej na ta razlog in nagib, stav- ljajo podpisani sledečo interpelacijo do gosp. de- želnega glavarja:

- Ali mu je znano brzojavno poročilo Graške „Tagespost“ o izjavi koroškega deželnega pred- sednika zastran prisilne delavnice Ljubljanske;
- kaj namerava ukreniti, da se izvé avtentičen tekst te izjave, oziroma, da se zavrnejo ne- osnovana natolcevanja na dobro ime tega de- želnega zavoda?

(Sledé podpisi.)

Gosp. Grasselli izjavi, da on je prepričan, da je očitanje koroškega dež. predsednika popolnem neosnovano, ako je res bilo izgovorjeno tako, kakor poročajo listi. Pred vsem mora torej deželni odbor poizvedeti avtentični tekst dotičnih besed.

Gosp. dež. odbornik Murnik, kot namestnik dež. glavarja v deželnem odboru, dvomi, da bi ko- roški deželni predsednik mogel kaj takega govoriti, ker bi se vender lahko poprej poučil o dejanskem stanju, predno tako neutemeljeno napada naš deželni zavod. Potem prečita poročilo, kako se ravna gledé veronauka v prisilni delavnici, iz katerega se vidi, da se prisiljencem po njihovi narodnosti pridiguje.

Dež. odbornik Deschman, kateri je referent za prisilno delavnico v dež. odboru, konstatuje, da je deželni odbor, ko je prejšnji duhoven umrl, po- trudil se dobiti zopet duhovna, ki zna vse tri jezike, katere govoré prisiljenci. Veronauk dobivajo vsi v svojem jeziku. Korigendi poučujejo se v nemškem jeziku in pri tem se tudi slovenski korigendi nemški naučé. Povse neresnično je, da bi se prisiljencem godila kaka sila v narodnem oziru.

† Andrej Einspieler.

Izvirno poročilo, dne 19. januarja.

Bolezen.

Kdor je o zlatej maši Einspielerjeve bil navzoč v Svečah in je videl skoro petinsedem- desetletnega starca še polnega telesne in duševne svežesti, pač bi si ne bil nikdar domisljal, da bode še ne čez polnega polu leta čital že naznanilo o njegovej smrti. Vsi so se veselili, da bode Andrej dolgo še deloval za probujo slovenskega Korotana; danes pa nas vse nuda globoka žalost, ker smo si v svesti, da smo izgubili moža, ki je vsaj za sedaj nenadomesten. „Senectus ipsa est morbus“, dejal je pokojnik obiskavšemu ga prijatelju o novem letu, in prav je imel: starost ga je zlomila.

Bolehati začel je Einspieler okoli 20. novem- bra, bržkone vsled prehlajenja. Nenadoma zaprla se mu je neke polunoči sapa in zdravnik — gosp. dr. Smolej, po katerega je poslal — konstatoval je: bronchitis. Kljub temu šel je Andrej drugo jutro še maševat; a bilo je to poslednje sveto opravi- lo, katero je izvrševal. Zdravnik zabranil mu je hoditi z doma, dokler ne ozdravi.

O sv. Andreji — svojega godu dan — bil je že jako slab. Moral se je vleči v posteljo in vspre- jemal je že voščila le najbližnjih sorodnikov in naj- boljših prijateljev. Jednemu iz njih dejal je: „V de- želni zbor me vleče. Rekli bodo, da sem same bo- jazni pred narodnimi našimi protivniki ostal doma“. Ko ga je le-tá tolažil, da bode že še mogel povzdigi- niti v deželnem zboru svoj glas za pravico naroda, odgovoril mu je: „Bog vé; a jaz mislim, da ne več“. — In res deželna zbornica koroška ne bode več čula njegovega glasu.

V najhujšej svojej bolezni pa Einspieler ni pozabil duševnega svojega deteta, „Mira“. Ta list, ki je toliko storil za probujo naših koroških bratov, prirastel mu je k srcu tako jako, da je še v po- stelji, ko ga je mučila naduha, diktiral zanj. Šte- vilka „Mirova“ z dne 10. decembra m. l. sicer ni izpod njegovega peresa, a glavni in imenitnejši članki so plod njegovega duha. Poslednji sestavek, kateri je spisal še sam, je štatistika Mohorjeve družbe, priobčena v „Miru“.

Sluteč, da se mu približuje zadnja ura, skušal je Einspieler urediti „Mirove“ razmere, kajti, kakor

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XV.

(Dalje.)

Odinova sedela je naslonivši se na stolovo naslonjalo in prekrizavši roki ter poslušala Baza- rova. Govoril je proti navadi precej mnogo in vidno skušal zanimati svojo poslušateljico, kar je zopet vzčudilo Arkadija. Odločno ni mogel izreči, je-li Bazarov dosegel svoj smoter. Po obrazu Ane Sergě- jevne bilo je težavno sklepati, kake utise je ču- tila: imel je vedno isti ljubeznivi, nežni izraz; njeni krasni očesi bliščali sta v zanimanju, a v zanimanju mrtvem. Kretanje Bazarovlje uplivalo je na njo prve minute poséta neprijetno, kakor slab duh ali rezek krik, vender takoj je čutila, da je bil v za- dregi, in to jej je laskalo. Le surovosti ni mogla trpeti, surovosti pa Bazarovu nihče ni mogel očitati.

Arkadij se tisti dan ni mogel nehati čuditi. Pri- čakoval je, da bo Bazarov z Odincovo kot z umno žensko govoril o svojih prepričanjih in nazorih, in tudi ona sama izrazila je željo, da bi rada čula človeka, „ki je tako smél, da ničesar ne veruje.“ A mestu tega govoril je Bazarov o medicini, o ho- meopatiji in o botaniki. Videlo se je, da Odincova ni zapravila časa v samoti: prečitala je nekaj dobrih knjig ter pravilno ruski govorila. Navela je po- govor na godbo, a izpoznavši, da Bazarov ne pri- znavá umetnosti, vrnila se je polagoma k botaniki, dasi je Arkadij pričel govoriti o znakovih narodnih melodij. Odincova ravnala je še nadalje ž njim kakor z mlajšim bratom: videti je bilo, kakor da bi cenila njegovo dobrosrčnost in prostodušje mladosti — in nič več. Skoro tri ure trpel je mirni, raznovrstni in živi pogovor.

Prijatelja sta konečno ustala ter se jela pos- lavljati. Ana Sergějevna pogledala je ljubeznivo, ponudila obema svojo lepo, belo roko in nekoliko pomislivši neodločno a prijazno smehljajoč se dejala: — Ako se, gospoda, ne bojita dolgega časa, pridita k meni v Nikolskoje.

— Prosim, Ana Sergějevna, vskliknil je Ar- kadij, posebna sreča mi je, da . . .

— In vi, monsieur Bazarov?

Bazarov se je samo poklonil, — in Ardadij moral se je zadnjikrat začuditi, kajti opazil je, da je njegov prijatelj zarudel.

— No? dejal mu je na ulici: — ali si še vedno istega mnenja, da je ona — oj, oj, oj?

— Kdo jo pozna? Nosila se je tako prikrito: rekel je Bazarov in pomolčavši nekoliko pristavil: — vojvodkinja, prava vladarica! Treba bi jej bilo le — — in krono na glavo.

— Naše vojvodkinje ne govore take ruščine, opomnil je Arkadij.

— Izkusila je nekaj, bratec moj, naš kruh je jedla.

— In vender je krasota, dejal je Arkadij.

— Kako krasno telo! nadaljeval je Bazarov: — koj bi jo nesel v anatomsko sobano!

— Molči, radi Boga, Evgenij: to je že od sile!

— No, ne srdi se, dušica. Kakor sem rekel — prve vrste. Treba bo iti k njej.

— Kedaj?

je dejal sam, veliko mu je bilo na tem, da bi ta list ne pretrgal svojega plodnosnega delovanja. Kako prav je imel, v dokaz so mi mnogoštevilni naročniki — koroški kmetje — ki so, čuvši o boleznih Einšpielerjev, prihajali v Celovec ter v tiskarni „družbe sv. Mohorja“ toplo priporočali, naj bi se poskrbelo za nadaljnje izdajanje „Mirovo“. — Ker je želel, da bi list zastopal iste nazore, kakor za njegovega uredništva, izročil je lastništvo in uredništvu svojemu netjaku Gregorju Einšpielerju, stolnemu kaplanu v Celovci, za sotrudnika pa je vsprejel zopet pisatelja Lipeta Hadrlapa, ki je že prej pod njegovim nadzorništvom uredoval „Mir“.

Slučaj je nanesel, da je zadnja vlanjka številka „Mirova“ zaradi kritike o delovanju deželne šolskega sveta bila zaplenjena. Težko je bilo povedati to Einšpielerju; a povedati se mu je vendar le moralo. Ustrašil se je jako, ko je to čul. Takoj je očital novemu uredniku Gregorju Einšpielerju, da ne vé pogoditi prave, češ, da prej za njegovega uredništva „Mir“ ni bil zaplenjen sedem let, sedaj za novega pa takoj prva številka. Ker je bilo treba državno pravdnishvo prositi za dovolitev druge izdaje, naročil je, naj gre tja Simon Janežič ali pa Vekoslav Legat. Oba sta se obotavljala, češ, da bi to utegnili škodovati „družbi sv. Mohorja“, katere uradnika sta, a Andrej se je raztogotil ter je dejal: „Vidva bojazljivca. Jaz celo življenje nesem poznal strahu. Takoj naj gre g. Legat k državnemu pravdnishvu“.

Bolezen je v tem postajala hujša od dne do dne. A bolnik ni nikdar izgubil upanja. O novem letu izrazil se je še proti prijatelju: „Ne bode me še potrla ne.“ Istega prijatelja je tudi vedno hlastno povpraševal po novicah. „Kaj piše „Narod“, kaj „Slovenec“, kaj „Vaterland“ in kaj pravijo „Neue freie Stimmen“? O, kako je hudo, če človek ne more brati sam!“ Za vsako najmanjšo politično vest zanimal se je ves čas svoje boleznin in posebno se mu je prikupil oni, ki mu je prinesel kako tako novico.

Tudi svojih golobov spominjal se je večkrat. Imel je namreč navado, da je skozi okna svoje hiše metal vedno hrane golobom. Kadar je šel kam ven, je pa imel vedno žepe polne drobtin in koruze in tresel je to golobom, kjerkoli jih je opazil. Tako so se ga te živalice privadile, da so ga vselej, kadar je imel iti brat mašo, že pričakovale in da so potem frčale za njim do cerkve ter ga tam čakale, dokler se ni vračal. Ko so ga pa one dni, katere je ležal bolan, jeli golobje pogrešati, izostali so polagoma, in to se mu je storilo jako milo.

O sv. treh kraljih postalo je bolniku slabeje. Pal je večkrat v nezavest in jelo se mu je bloditi. Spoznaval že ni nikogar iz obiskovalcev. Prosil je vsacega le: „O, pomagajte mi! Premalo sem storil za narod. Rad bi še živel, da bi deloval zanj“. To mu je v blodnji prihajalo zopet in zopet na jezik; dokaz, kako je vse bitje njegovo bilo posvečeno delu za narod in njegove svetinje. Dne 16. t. m. zatisnil je, kakor ste poročali, oči.

Imetka Andrej Einšpieler ni zapustil. Razdelil ga je za živih dnij mej uboge. Ni ga bilo reveža, ki bi bil šel praznih rok izpred njegovega praga. Ostala je le hiša v Pavličevih ulicah, a še ta ne brez dolga. Podedovala jo je sestra pokojnikova, katere je že več let živila pri njem.

(Dalje prih.)

— Makari pojutranjem. Kaj hočeva tu? S Kukšino šampanjca piti? Tvojega sorodnika, liberalnega uradnika poslušati? ... Mahniva torej pojutranjem. Res — mojega oca posestvo tudi ni od tam predaleč. Saj je Nikolskoje ob *** ski cesti? — Da.

— Optime. Nič se ni treba obotavljati; obotavljajo se samo norci — in prepametneži. Rečem ti: krasno telo!

Čez tri dni peljala sta se oba prijatelja po veliki cesti v Nikolskoje. Dan je bil jasen in prevroč, rejena konjiča dirjala sta vesela izlahka mahaje s svojima ostrizenima in zavezanimi repoma. Arkadij gledal je na ceste ter se smejal, sam ne vedoč čemu.

— Voši mi, vskliknil je najedenkrat Bazarov, — danes je 22. junij, dan mojega patrona. Videli bomo, kako skrbi za me. Danes pričakujejo me doma, dostavil je ponižavši glas ... — No, čakali bodo zaman, kaj je to takega?

(Dalje prih.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XIV. seja dne 17. januarja leta 1888.)

(Konec.)

Preudarek potrebščine za deželne ceste pokaže se na podlagi ustavljenih dolžin cest in na podlagi po dozdanih, pri vzdrževanju cest pridobljenih skušnjah vsako leto predvidoma naraslih vzdrževalnih stroškov v sledečih številkah:

Cesta pod štev. 3, 23,7 km, 10 kr. od metra	2.370 gld.
Ceste pod štev. 1, 2, 8, 9, 11, 15, skupaj 132,2 km, 15 kr. od metra	19.830 "
Ceste pod štev. 4, 5, 6, 7, 10 13, 14, 19, 20, skupaj 282,7 km, 20 kr. od metra	46.540 "
Ceste pod štev. 12, 16, 17, 18 skupaj 125,6 km, 25 kr. od metra	31.400 "
Skupna potrebščina za jedno leto	100.140 gld.

Od te bi se pokrilo z dohodki mitnic in sicer:

Mitnica v Rakeku okoli	6.500 gld.
" v Bloškipolici "	5.600 "
" v Podklanci "	900 "
" na Reški cesti "	1.000 "
	14.000 "

Vsako leto ostala bi potemtakem še nepokrita potrebščina v znesku 86.140 gld.

Polovica te potrebščine v znesku 43.070 gld. bi se plačala iz deželnega zaklada, drugo polovico v znesku 43.070 gld. pa bi morali zložiti dotični skladovni okraji in občine.

Donesek d želnega zaklada bi se pa še vsled splošnih upravnih stroškov deželnih cest povečal za svoto okoli 4.500 gld. in torej znašal 47.530 gld.

Ta potrebščina naj bi se pokrila s 3% deželno priklado na vse neposredne davke, ako bi se ne mogla pokriti na kak drug način.

Poročilo izroči se finančnemu odseku.

Nadalje nasvetuje deželni odbor:

V skladovnih cestnih okrajih Ljubljanska okolica in Vrhnika ležeča od Dobrove po dolini čez Brezje in Podolnico do Zaklanca držača občinska cesta, katere posreduje najkrajšo zvezo mej Ljubljano, oziroma mej obema v zakonu zastran uvrstovanja cest iz leta 1866. pod štev. 82 in 78 navedenima cestama, namreč mej cesto z Viča čez Dobrovo v Polhovi Gradec in cesto z Vrhnike čez Lesno Brdo v Polhovi Gradec, s cesto, katere se odcepi čez Horjul na Verzenec, se uvrsti mej okrajne ceste.

Občini Novomeški dovoli deželni zbor pobirati, kakor doslej, tudi za l. 1888 4% priklado na najemščino od stanovališč v mestni občini Novomeški.

Deželni odbor nasvetuje:

Da se mestni občini Kamnik dovoljuje, da pobira leta 1888 do uštetega 1893. leta naklado 50 kr. od vsacega v Kamniku použitega hektolitra piva, in sicer s to omejitvijo, da se ta naklad ne sme pobirati ne pri kuhanji ne pri uvažanju piva.

Predlog izroči se upravnemu odseku.

O Holzapfelnovi ustanovi za gluhe neme poroča poslanec Klun in nasvetuje:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Deželnemu odboru se naroča, da naj se potom slavno deželne vlade obrne do visokega ministerstva s prošnjo, da naj v smislu lanskega deželno-zborskega sklepa

a) pritrdi izročitvi Holzapfelneve zupščine v deželno oskrbovanje, ne da bi se zaračunovali 50dstotni doneski k upravnim stroškom,

b) privoli, da se iz Holzapfelnovih dohodkov za gluhoneme deklice v zavodu šolskih sester „de Notre Dame“ v Šmihelu pri Novem mestu, dokler deželne koristi ne bodo zahtevale drugačnega ukrepa, preskrbi 20 prostorov po 150 goldinarjev za vsako gojenko, torej v skupnem najvišjem znesku 3000 gld.

2. Deželnemu odboru se dalje naroča, da naj v slučaju, ako visoko ministerstvo pritrdi izročitvi Holzapfelneve zupščine v deželno oskrbovanje, nemudoma pretresa vprašanje, kje, kako in kdaj bi se dala napraviti lastna gluhonemica, in da naj o tej zadevi poroča prihodnjemu deželnemu zboru.

Predlogi so bili vsprejeti brez debate.

Poslanec Luckman poroča v imenu finančnega odseka o zgradbah v prisilni delavnici Ljubljanski in nasvetuje:

1. da se naj oddelek za korigende, to je za fante, opusti; 2. da se zidata delavnica in lesena lopa do korca septembra t. l., za kar je deželnemu odboru dovoljen kredit do 40.000 gld.; 3. da se ministerstvo z nova naprosi za donesek k stavbenim stroškom; 4. pri oddaji stavbenega dela je pogoditi, da podjetnik prisiljen rabi pri delu proti primerni odškodnini in 5. da se deželni odbor končno dogovori z mestom Ljubljanskim in sklene kupno pogodbo zastran nakupa zemljišč zraven prisilne delavnice.

Predlogi so vsprejeti brez debate.

Poslanec dr. Bleiweis poroča o nasvetih deželnega odbora zastran splošne javne bolnice Ljubljanske, o zgradbi dveh oddelkov v blaznici na Studenci in o zgradbi bolnišnice za kužne bolezni.

Po vsestranskem preudarku prišel je finančni odsek do prepričanja, da se v sedanji bolnišnici ne da izvršiti onih temeljitih prenovitev, katere bi bile potrebne, da se odstranijo vsi občespoznani nedostatki. Število bolnikov, ki išče pomoči v tem zavodu, narašča od leta do leta, očitno je torej, da v kratkem sedanji prostori ne bodo več zadostovali za vsprejem bolnikov. V tako poslopje pa, katero ne zadostuje več opravičenim zahtevam, utakniti večjo svoto za neobhodne poprave, to more storiti le slab gospodar.

Da je pa za povzdigo in napredek glavnega mesta velevažno, da se umakne bolnišnica iz sedanjega prostora, kar bi tudi imela ta težko pričakovani nasledek, da se s časoma tudi vojaška bolnišnica premesti bolj zunaj mesta, s čimer bi mesto pridobilo neizmerno veliko, zato finančni odsek odobrava vse v tej zadevi storjene korake. Zaradi vseh teh velevažnih vzrokov prišel je finančni odsek do sklepa, priporočati visokemu deželnemu zboru zgradbo nove bolnišnice na drugem bolj primernem kraju mesta. Deželni odbor imel je za to zgradbo že stavljeni prostor pred očmi, kateri bi bil po mnenju finančnega odseka pripraven za tako zgradbo. Vendar bi bilo v tem oziru treba še vsestranskega pozvedovanja, in če bi se našel pripraven in vreden prostor, naj bi ga akviriral deželni odbor.

Da pri taki nameri ne kaže, prenavljati sploh kaj v sedanji bolnišnici ali zgraditi bolnišnice za kužne bolezni, katere bi kakor drugod stala prav na konci nove bolnišnice, kar je tudi v finančnem in administrativnem oziru priporočljivo, je jasno, zato je bode finančni odsek predlagal, da se vse v prilogah 45 in 49 nasvetovane prenovitve in zgradbe razen one na Studenci opusté.

Visoki deželni zbor naj sklene:

1. Z ozirom na neodstranljive nedostatke in pomanjkanje prostora v sedanji bolnišnici, dalje z ozirom na to, da je za napredek, razširitev in olepšavo glavnega mesta neobhodno potrebno, da se umakne bolnišnica iz sedanjega prostora, sklene deželni zbor zgraditi novo bolnišnico na drugem in primernem kraju mesta, ako se zdolej sub a) in b) omenjene razprave ugodno izvršé.

V izpeljavo tega sklepa pooblašča se deželni odbor:

a) dogovoriti se z mestno občino Ljubljansko in s posestniki, ki imajo hiše in zemljišča blizu bolnišnice, glede doneskov k stavbenemu zakladu za zgradbo bolnišnice na drugem mestu;

b) prositi slavno kranjsko hranilnico podpore v ta humanitarni namen, in

c) prihodnjemu deželnemu zboru poročati o uspehih teh obravnav, eventualno nakupiti primeren stavben svet, ter predložiti načrte in proračune stroškov za zgradbo nove bolnišnice.

2. Za blaznico na Studenci se dovoli sezidati dva oddelka s prostorom za 72 umobolnih, 36 moških in 36 žensk, s skupnim stavbenim zneskom 66.000 gld.

3. Za stavbene stroške leta 1888 se dovoli znesek 38.000 gld. iz deželnega zaklada.

4. Deželnemu odboru se naroča, da te stavbe, katere se imajo izvršiti v letih 1888 in 1889, odda na podlagi načrtov, potrjenih od slavnega deželnega zbora v 8 seji dne 21. aprila 1877. potom javne konkurence.

5. Zgradba kopališča v sedanji bolnišnici, zgradba bolnišnice za kužne bolezni, nakup njive za omenjeno zgradbo in prodaja Poljanske podružnice, kar je bil nasvetoval deželni odbor v prilogah 45 in 49, se ne izvršé.

Po ustnem utemeljenju poročevalčevem bili so predlogi vsprejeti.

Poslanec Hren poroča o načrtu zakona o povračilu škod storjenih po lovu in divjačini.

Glavna določba zakona (§ 1.) je, da je lovski upravičenec dolžan povrniti a) škodo, katero pri izvrševanju lova naredé on sam, njegovi lovski gostje in pomožno osebje, kakor tudi pri lovu uporabljeni lovski psi (škodo po lovu) in b) navadno vso škodo, katero v njegovem lovskem okraji naredé zemljišču in pridelkom na njem tiste vrste divjačine, ki so imenoma navedene v § 1. zakona z dne 20 dec. 1874. št. 6 (škodo po divjačini).

V generalni debati stavlja poslanec Murnik predlog:

„Deželnemu odboru se naroča, deželni zakon od 20. decembra 1874. o tem, v katerem času naj se divjačina ne pokončava, pretresovati in potrebne premembe zakona v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru predložiti.“ — Predlog se podpira.

V generalni debati se sicer nihče ne oglasi.

K § 4. govori posl. dr. Poklukar.

Ta § določuje, kaj mora storiti zemljiški posestnik, da ne izgubi pravice do odškodbe. Zakon določuje, da takrat izgubi to pravico, ako se mu dokaže, da je škoda vsled tega nastopila, ker je opustil tiste v dotičnem kraju navedene priprave, s katerimi dober gospodar take stvari navadno zavaruje.

Dokaz temu, da je posestnik to opustil, nalaga se tedaj poškodovalcu. To je posestniku zemljišč ugodnejše stališče.

V § 7. se na predlog posl. dr. Papeža sklene mala formalna prememba.

K § 9. govori poslanec Kersnik ter predlagala gledé povračila stroškov, da bi se troški delili po drugi, za poškodovance manj ugodni razmeri.

Poslanec Detela odločno zagovarja dotične določbe po njem izdelanega načrta zakona.

Po zagovoru poročevalca, kateri je očital poslancu Kersniku, da "nema pred očmi koristi kmetovalca, ampak bolj svojo, kot lovec, ter se čudil, da zastopnik kmetijskih občin stavi tak predlog — dobi se besedo poslanec Kersnik, ter pravi: Jaz od ločno odbijam ta neumestni napad na mojo poslaniško svobodo. Jaz živim mej kmeti, sem sam več ali manj kmetovalec, in sem storil svoj predlog v živem prepričanju, da se z istim marsikateremu neplodnemu prepiru in preveč zahtevanju v okoli pride. Sicer sem pa v svesti, da izpolnujem svoje poslaniške dolžnosti iste tako, ali vsaj ne manj in ne slabše, kakor marsikaj poslanec, ki je pred svojo izvolitvijo delal interesantne obljube, a jih do današnjega dne še ni — izpolnil (Veslost in dobro po vsej zbornici.)

Ta paragraf in vsi ostali so po predlogu odsekove bili potrjeni v drugem čitanju.

Prošnja okrajno-cestnega odbora Logaškega, da bi se mej deželne ceste uvrstila cestna črta Planina - Rakek - Bloškapolica - Ribnica, cestna črta Bloškapolica - Babnopolje in cesta iz Unice skozi gozd v Postojino, bode rešena z zakonom o deželnih cestah, ravno tako prošnja okrajno-cestnega odbora novomeškega za odpravo cestne tlake.

O prošnji županstva v Radečah in drugih za podporo za zgradbo Savskega mostu pri Radečah poroča poslanec Hren in nasvetuje, da se prošnja izroči deželnemu odboru z nalogo:

1. da priložene stavbene načrte in proračune v tehničnem in strokovnem oziru po dež. tehniku pregledati dá, ter da ukrene in dožene potrebne poizvedbe o zgradbenih in tekočih za vzdrževanje mostu potrebnih stroškov in ravno tako o prometu in dohodku, ki bi ga bilo po dozdanjih skušnjah pričakovati.

2. Da poizve, na koliko bi bilo pričakovati gmotne podpore podjetja od sosednjih občin ali drugih interesentov, posebno tudi od strani stavbenega odbora

3. Da se obrne do deželnega zbora štajerskega s primernim pozivom, naj bi na gledé na mnogotero zvezo štajerskih sosedov s Kranjsko tudi štajerska dežela primerno podporo v svrhu mostovne zgradbe dovolila.

4. Da se obrne do visoke vlade, da bi tudi ona blagovolila z izdatno podporo k zgradbi mostu pripomoči.

Poslanec Gutmansthal podpira odsekov predlogi, ki so bili vsprejeti.

Občini Vipavski (poročevalec H. Kavčič) dovoli deželni zbor pobirati naklado po 1 gld. 50 kr. od hektolitra piva. Poslanec Lukman ugovarja, poslanec Lavrenčič pa zagovarja predlog češ, da pivo zaradi te naklade ne bo za krajcar dražje. Pivo pijó večidel le tujci.

O prošnji glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, da se prenaredi § 6. zakona leta 1879., ki ureja število plemenskih juncev, poroča poslanec dr. Poklukar in nasvetuje:

Deželnemu odboru se naroča, 1. da v prihodnjem zasedanju dogovorno z vlado predloži načrt postav v povzdigo živinoreje, v kateri se je po moči ozirati na ono, kar namerava prošnja c. kr. kmetijske družbe in 2. da je dogovorno in s podoro poljedelskega ministerstva potrebne ukrene, da se v deželi prirejena goved čistih plemen tudi živinoreji dežele obrani.

Deželni zbor goriški

(XI. seja 7. januarja 1888.)

Potrdi se zapisnik prejšnje seje. Jedna nova peticija se izroči dotičnemu odseku v obravnavo.

Poslanec dr. Nikolaj Tonkli in tovariši podajo interpelacijo, ali je volja c. kr. vlado, oziroma vis. c. kr. ministerstvo za notranje zadeve ustanoviti pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Tolminu mesto stalnega c. kr. okrajnega zdravništvu s službo IX. službene vrste?

Vladni zastopnik pravi, da hoče interpelacijo predložiti vis. vladi in o svojem času dati odgovor.

Pri volitvi jednega dež. odbornika namesto Gasserja, iz skupine poslancev mest, trgov in kupčijske zbornice, je soglasno izvoljen dr. France Verzeznassi, odvetnik in posestnik v Gorici. Na njega mesto izvolijo poslanci velicega posestnika za nadomestnika v dež. odboru dra. Karola Venutija.

Po predlogu dež. odbora (poročevalec dr. Pajer) uvrsti se mej skladovne ona cesta, katera drži od Kormina skozi Angoris, Villavrbra, Brumdo državne ceste pri Zagrajskem mostu.

Isto tako se proglasi po predlogu pravnega odseka (poroč. Benardelli) za skladovno cesto od palače v Belvederu do lagune.

Dalje se po predlogu pravnega odseka (poroč. Benardelli) potrdi načrt postav, po katerem se ima spremeniti neka določba v postavi zastran varstva kmetijstvu koristnih tičev. — Kos in škorec se iz priloge C premestita v prilogo B, vsled česar plača manjšo takso 2 gld., kdor ja bo hotel loviti ali ubijati.

Poslanec dr. Gregorčič se je sicer potegnil za škorce in priporočal, naj bi se jim prizaneslo; a poročevalec je poudarjal, da naredo škorce v Furlaniji še veliko več škode od kosov, ker se jih nabere ogromne množine — in kedar ni druge piče, spravijo se celo nad posejano žito ter ga pozobljejo.

Dr. Verzeznassi poroča v imenu pravnega odseka o premeni nekaterih določeb v šolski postavi od 6. maja 1870, šte. 30 dež. zak. in po odsekovem predlogu vsprejme se naslednji načrt postav:

Postava od, veljavna za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško, s katero se premene §§ 55 in 56 postav 6. maja 1870 šte. 30 dež. zak.

Po predlogu deželnega zbora Moje poknežene grofije Goriške in Gradiške ukazujem tako-le:

Paragrafa 55 in 56 postav za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško od 6. maja 1870, šte. 30 dež. zak. se deloma spremenita in se bosta glasila v prihodnji tako:

§. 55. Ako se že naprej vidi, da šolski dohodki (§§. 42, 43, 46) ne zadostujejo, da bi se z njimi pokrili proračunjeni troški šolskega okraja, mora se v ta namen (§. 39) razpisati priklad k izravnim davkom, in se razpiše lahko tudi priklad na užitnino, davščina na nadrobno prodajo žganjin, in da davščina k večjemu 1 gld. 70 kr. od vsacega hektolitra nadrobno potečenega piva, kateri nakladi se pobirajo v mestih z lastno ustavo (statutom) jednako drugim občinskim prikladom in davščinam, v drugih krajih pa ob jednom z občinskimi prikladami in davščinami.

§. 56. Proračuni šolskih okrajev se bodo morali sestavljati tako, da bo razviden skupni znesek dozdavnih stroškov prihodnjega leta brez ozira na prihodke in doneske omenjene v §§ 42, 43, 46. Ta skupni znesek stroškov se potem porazdeli na izravne davke in v primerljajih tudi na užitnino in na davščine od žganjin in od piva posameznih občin in se boče od njih tirjal po §. 55.: odbiti pa se imajo sleherni občini tisti dohodki, kateri se bode plačevali v okrajno denarnico vsled tega, kar je rečeno v §§. 42, 43, 46.

Čl. II. Ta postava stopi v veljavo tistega dne, ko se razglaši.

Čl. III. Mojemu ministru za bogočastje in uk je naročeno, da izvrši to postavu. (Kosac prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. januarja.

Pri poročilu o stanju ljudskega šolstva so se v češkem deželnem zboru čule pritožbe, da oblastva prepočasno rešujejo prošnje in pritožbe v šolskih zadevah. Ta počasnost pa škoduje češke narodnosti. Posebno so se osvetljevale šolske razmere v Budjevicah, ki so za Čehe jako žalostne. Izražala se je želja, da bi se moderno kupovanje otrok (to je vabljenje čeških otrok v nemške šole) zaprečilo s kacin kazenskim paragrafom. Deželni šolski nadzornik odgovarjal je raznim govornikom in zatrjeval, da je deželni šolski svet vedno postavno postopal. Rešitev prošenj se je pa le zakasnila radi razsodb upravnega sodišča, vsled katerih je trebalo novih poizvedeb. Kar se pa šolskega stanja v Budjevicah tiče, pa naučno ministerstvo še pritožbe ni rešilo.

Vnanje države.

Kmalu, ko so bili Rusi nekoliko pomnožili čete ob avstrijske in nemške meji, je ruski vojaški list „Invalid“ objavil članek, v katerem je dokazoval, da je bila Rusija prisiljena pomnožiti svoje čete ob meji, ker imata Nemčija in Avstrija ob meji več vojakov nego Rusi. Avstrijski in nemški listi so pa temu ugovarjali. Ruski časopisi so pa le trdili, da ima „Invalid“ prav, ker noben vojaški strokovni list nič ne ugovarja. Sedaj se je pa oglasil Berolinski „Militär-Wochenblatt“ dokazujoč, da nema „Invalid“ prav. Rusi imajo ob meji 315.500 vojakov in 689 topov, Nemci 92.200 mož in 338 topov, Avstriji pa 38.000 mož in 160 topov. V Varšavi je 20.000 vojakov, 3600 konj in 54 poljskih topov, v Kraljevcu pa le 7700 vojakov, 1400 konj in 50 poljskih topov, v Vratislavi 5000 vojakov, 1100 konj in 32 poljskih topov. Železnica Nemčija na vzhodu poslednjih deset let ni zgradila 4800 kilometrov, ampak le 1865 kilometrov.

Rusija misli premestiti jeden voj s Kavkaza na avstrijsko mejo, zato bode pa drug voj z avstrijske meje poslala na Kavkaz. To premeščenje vojakov se torej ne sme zmatrati za kako oboroževanje. Da bi prihod kavkaškega voja na avstrijsko mejo ne vzbudil vznemirjenosti v Avstriji, je vojaški atašé, polkovnik Zujev, že naprej to naznanil in pojasnil na Dunaji. Na Kavkazu sta bila vedno dva voja, ki sta pa bila nekaka vojska zase. Kavkaška voja sta imela najboljše jezdece in sta slovela zaradi hrabrosti njih vojakov. Častniki teh dveh vojev so z nekako zaničljivostjo ozirali se na druge častnike. Ker so se zlasti častniki privlačili na Kavkazu in se nekako uživali v tem kraju, bodo le neradi ga ostavili. Kaj je povod temu premeščenju, noben list nič ne poroča. Morda hoče Rusija v zapadne kraje nastaviti boljših vojakov, ali pa morda prav ne zaupa temu voju, ki se je po dolgem bivanju na Kavkazu do dobrega seznanil s tamošnjim prebivalstvom. Pred nekaterimi meseci je veljaven Peterburški list vedel povedati o veliki nevolji mej kavkaškimi narodi, zlasti mej Armenci proti Rusiji. Pisal je, če bi Rusija tam ne imela toliko vojakov, bi takoj nastala druga Bolgarija. Iz tega uzroka morda hočejo ondi imeti vojake, ki ne bodo preveč znani z domačimi.

Peterburški dopisnik „Pol. Corresp.“ je objavil nek načrt za rešenje bolgarskega vprašanja. Najprej se mora odpraviti Koburzan. Kako, tega dopisnik ne pove. Potem naj bi se sestavila v Bolgariji začasna vlada iz vseh strank. Rusija bi pa poslala v Sofijo potem diplomatskega zastopnika, ki bi pa ne imel značaja komisarja. Provizorična vlada bi vladala, dokler ne bode voljen knez. Inicijative bi se pa morala lotiti kaka druga velevlast. Ruska vlada misli, da je že prevečkrat kaj predlagala, na kar se ni oziralo, sedaj naj pa druge vlasti same gledajo, da zadovolje Rusijo.

V odgovoru na častitke centralnega odbora društev Rudečega križa nemški cesar izraža zahvalo za njih delovanje in nado, da še dolgo ne pride čas, da bi društva Rudečega križa začela svojo častno nalogo. — Taka cesarjeva izjava je res nekoliko pomirila prebivalstvo vznemirjeno vsled hrupa, da preti vojna nevarnost.

V belgijske zbornice napovedal je vojni minister, da bode vlada zahtevala nove kredite za oboroževanje. Jeden član opozicije se je izjavil, da bode levica glasovala za vse, kar bode vlada zahtevala. V sedanjem kritičnem času bi ne bilo patrijotično, ako bi kaka stranka vladi kaj odrekala za oboroževanje. Belgija misli napraviti 30 000 pušk repetirk.

Nedavno smo bili omenili, da je Španija svoje zastopnike v Londonu, Berlinu in na Dunaji imenovala veleposlanike. Sedaj je tudi Avstrija svoje poslaništvo v Madridu povzdignila v veleposlaništvo. Poslanik grof Viktor Dubsky postal je torej veleposlanik. Vse kaže, da bode Španija v kratkem proglašena za velevlast.

Domače stvari.

— (V današnji seji deželnega zbora kranjskega) je deželni odbor predložil še 5 poročil z nasveti, mej temi poročilo glede osuševanja kotlinskih dolin pri Starem trgu, Cerknici in Planini in o preložitvi ceste čez Bigensperg. Začetkom seje so interpelovali narodni poslanci dež. glavarja zastran natolčivanja koroškega deželnega predsednika. Poslanec dr. Mosche je poročal o konvertovanju zemljiško-odveznega dolga kranjskega. Predlogi so bili soglasno vsprejeti in dr. Moschetu na njegovem trudopolnem delu po dr. Poklukarji izrečena zahvala zbornice. Deželnim uradnikom so bile dovoljene jednake doklade za l. 1888, kakor za l. 1887. Poslanec Stegnar je poročal o poročilu deželnega odbora glede šolstva ter stavil več nasvetov, zlasti zastran neobligatnega pouka v nemščini in šolskih vrtov. Prihodnja seja v soboto.

— (Vsled interpelacije) v današnji seji deželnega zbora je deželni odbor odposlal telegrafično vprašanje do deželnega glavarja koroškega, ali je res deželni predsednik koroški izgovoril v interpelaciji navedene besede o prisilni delavnici Ljubljanski.

— (Petindvajsetletnico) svojega škofskega posvečenja praznoval je včeraj Lavantinski knezoškof dr. Maksimilijan Stepizhnegg. Dopoludne bila je v stolni cerkvi Mariborski slovesna sv. maša potem pa v škofovski palači vsprejemanje duhovščine in odlične čestitajoče gospode. „Slovenski Gospodar“ in „Südsteirische Post“ sta tem povodom izšla v praznični obliki ter v uvodnih člankih proslavljata zaluge vladike Stepischnegega, ki si je zares stekel izrednih zaslug in kateremu tudi mi kličemo: „Mnoga leta!“

— (Osobne vesti.) Umrli je v Metliki dne 15. t. m. umirovljeni župnik g. Mijo Šopčič. — Vojaškim kaplanom v celjskem brambovskem bataljonu št. 20 imenovan je g. Fran Kolarič. — Nadučitelj Jos. Raktelj v Ribnici je pred dvema dnevoma palter si zlomil levo roko. Županom v Brezicah bil je naposled imenovan hišni posestnik g. J. Gross, ker nihče drugi ni hotel prevzeti te časti.

— (Doktorjem prava) bil je včeraj na vseučilišči v Gradci promoviran g. Fran Kočevar, sin g. Frana Kočevarja, predsednika deželnemu sodišču v Ljubljani.

— (Občinski zastop v Velenji) imenoval je grofa A. Mensdorfa, grščaka pri Velenji, svojim častnim občanom.

— (Premeščena) sta gg. kaplana: Filip Vihar iz Šmartina pri Vurbergu k sv. Petru pri Mariboru, Anton Drozg od sv. Marka pri Ptuiju v Šmartin pri Vurbergu.

— (Dramatičnega društva) občni zbor bil je sinoči zaradi nesklepčnosti preložen na nedeljo dne 22. januarja. Zborovalo se bode v sobah omenjenega društva ob 11. uri dopoludne.

— (Društvo kranjskih zdravnikov) zborovalo je sinoči. G. dr. Vošnjak je naznanil, da je deželni zbor sklenil zdravstveni zakon ter

tem ustregel dostikrat izrečeni želji zdravnikov. Dalje je sklenil dež. zbor, zidati dva oddelka v blaznici na Studenci in preložiti deželno bolnico na primernejše mesto. Društvo je to naznanilo radostjo vsprejelo ter sta predsednik prof. dr. Valenta in dež. zdravstveni referent dr. Keesbacher izrekli gorko zahvalo dež. zboru, ki tako velikodušno skrbi za zdravnike in se ne ustraši nobenih žrtev za poboljšanje zdravstvenih razmer v deželi.

— (Na osepnicah) je v Ljubljani včeraj spet 6 oseb obolelo, 2 umrli. Kakor slišimo, bode prvi šolski semester tukajšnjih šol tekom prihodnjega tedna končan in potem daljše počitnice. Notranja šola pri nunah Ursulinkah je že zaprta, ker je jedna deklica obolela za osepnicami, tudi Hutov dekliški zavod je zaprt.

— (Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) ima v nedeljo 22. t. m. ob 2. uri po poludne svoj redni letni občni zbor, v steklenem salonu „pri Zvezdi“ (Ferlinci). Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo pregledovalcev računov. 5. Volitev odbora. 6. Volitev dveh pregledovalcev računov. 7. Posamezni nasveti in interpelacije. — K mnogobrojni in točni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Torpedska tovarna na Reki) odputila je 80 delavcev, ker ne more tekmovati s prusko torpedsko tovarno Schwarzkopf.

— (Tatvina.) Iz karijole pošte bila je te dni na potu v Baker ukradena vreča, v kateri je bilo 5000 gld. — Preiskava se je pričela.

— (Okrajna posojilnica na Krškem) ima v nedeljo, 5. febr. ob 10. uri dopoludne v šolskem poslopju svoj občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. nagovor ravnatelja, 2. račun načelstva in poročilo preglednikov, 3. volitev načelstva, 4. volitev preglednikov in 5. nasveti.

— (Odvetnikov na Štajerskem) bilo je koncem preteklega leta 149. Izmed teh jih biva 60 v Gradci, v Mariboru in v Celji po 8, na Ptui 6, v Ormoži, Konjicah, Čmureku, Radgoni, St. Lenartu in Slovenski Bistrici po 2, v Kozjem, Ljutomeru, Brežicah, Šmarji pri Jelšah in v Slovenjem Gradcu po jeden.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec*) 18. januarja ob 4. uri. Točno ob 1/2 3. uri pričel sprevoz Einspielerjev. Pred mrtvaško hišo zbranega premnogo občinstva. Navzočni vsi deželni poslanci z deželnim glavarjem in deželnim predsednikom, učiteljsko osebje, gimnazijsko in realsko ter vsa srednje-šolska mladina. Duhovnikov okoli sto iz mesta in z dežele. Slovenske deputacije s Kranjskega in Štajerskega. Sprevoz vodil kanonik Lambert Einspieler, netjak rajnega, z obilo asistencijo. Ko odpele se pred hišo molitve, dvignila se krsta na voz, z vencu preobložen, in sprevoz jel pomikati se v stolno cerkev. Pred krsto nositelji vencev, mej njimi „Triglavan“ iz Gradca, Kraut, frančiškani in kapucini, potem vsa duhovščina, ob krsti bogoslovci s svetili, za krsto sorodniki, predsednik, poslanci, odbor družbe Mohorjeve, Ljubljanska deputacija: Hribar, Majaron, Šarabon za Ljubljansko duhovščino, urednik Žitnik, štajerska deputacija: odvetnik Hrašovec in drugi, koroška slovenska inteligenca, zastopniki podružnic sv. Cirila in Metoda, načelniki kmetijskih občin in potem mnogoštevilno naroda. V stolni cerkvi prostori do zadnjega napolnjeni. Krsta prenešana v cerkev. Mrtvaške molitve se odpojo in potem knezoškof Khan blagoslovi ranjkega. Na koru odpoje se nagrobna pesen, potem se v prejšnjem sporedu vije dolgi sprevoz po najlepšem delu mesta mej mnogim občinstvom do daljnega pokopališča, kjer se v molitvah položil predragi ranjki v tiho zemljo. Ginjenih src ostavilo občinstvo mesto miru. Jeden glas čul se od strani tukajšnjih Nemcev, da take zadnje časti ni užil še nihče v Celovci.

*) Za včerajšnji list telegram prepozno došel. Op. uredništva.

Dunaj 17. januarja. Frankensteinu, katerega so, ker je bil na sumu roparskega umora v Grafovem stanovanju v Neuthorgasse, zaprli, se je sedaj zločin dokazal. Uropane dragocenosti so se dobile.

Zahvala.

Slavni odbor „Matice Slovenske“ v Ljubljani blagovolil je podariti okrajni učiteljski knjižnici ptujski lepo število knjig v vrednosti nad 15 gld. V imenu učiteljstva celega ptujskega okraja izreka književni odsek slavnemu odboru za blagodušno darilo prisrčno zahvalo, s tem dostavkom, naj bi slovensko učiteljstvo bilo mej udi „Matice Slovenske“ znanprej bolj mnogobrojno zastopano, kot sedaj, ter s tem dejansko pokazalo, da čista prvi naš slovenski zavod.

Ptuj, dne 16. prosinca 1888.

V imenu književnega odseka:
Ivan Strelec,
podpredsednik in knjižničar.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—210)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

18. januarja:

Pri **Slonu:** Adler z Dunaja. — Lebowitsch z Dunaja. — Klutz z Dunaja. — Echelter z Daniša. — Greisch iz Celja. — Turk iz Drage. — Arselin iz Dupelja. — Kern iz Trsta.

Pri **Maliči:** Löwy, Wilens, Schadlek, Liebmann z Dunaja. — Kolm iz Gradca. — Demischer iz Železnikov. — Dormischek iz Cervignana.

Pri **avstrijskem cesarji:** Žlebnik, Groynik iz Rečice.

Umrli so v Ljubljani:

17. januarja: Adrijan Felber, skladiščnega paznika sin, 4 leta, Kravja dolina 1, za davico.

18. januarja: Teodor Pompe, zasobnega uradnika sin, 21. mes., Emonska cesta 17, za božjastjo. — Notburga Tekar, delavca žena, 47 let, Hradskega vas 4, za kozami. — Roza Bitenc, delavca hči, 5 mes., Poljanska cesta 17, za božjastjo.

19. januarja: Rudolf Kovač, dijak, 15 let, Poljanska cesta 17, za kozami.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povejen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	1
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno :	35
Oves,	2.44	Mleko, liter :	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	56
P. oso,	3.74	Telečje	54
Koruz,	5.36	Svinjsko	52
Kroupir,	2.67	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	40
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	267
Maslo,	1	Slama,	214
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	425

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. jan.	7. zjutraj	747.79 mm.	— 6.0° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	746.19 mm.	— 4.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	745.40 mm.	— 11.0° C	sl. svz.	jas.	
Srednja temperatura — 7.1°, za 5.1° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 19. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 78.30	—	gld. 78.50
Srebrna renta	80.0	—	80.50
Zlata renta	109.75	—	110.10
5% marcna renta	93.10	—	93.25
Akcije narodne banke	869	—	868
Kreditne akcije	269.20	—	269.10
London	126.75	—	126.80
Srebro	—	—	—
Napol.	10.03	—	10.03
C. kr. cekini	5.97	—	5.97
Nemške marke	62.25	—	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	164	50
Ogerska zlata renta 4%	96	96	75
Ogerska papirna renta 5%	82	82	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	10
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	50
Kreditne srečke	100 gld.	177	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	203	—	50

Trgovsk pomočnik,

izurjen v prodaji mešanega blaga, uren prodajalec, zmožen slovenskega in nemškega jezika, (47-1)

želi službo premeniti.

Več se zve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Št. 25.

(25—2)

Objava licitacije.

V izpeljavo od mestnega predstojništva Škofja loka sklenene in od c. kr. okrajnega glavarstva v Kranji 16. decembra 1887 št. 12.032 dovoljene rekonstrukcije zidanega (kapucinskega) mostu v Škofji loki se bo v namen oddaje posameznih del vršila minuendo-obravnavna

dne 6. februvarja 1888

od 9. do 12. ure dopoludne pri občinskem uradu v Škofji loki.

Dela, ki se bodo oddala, so:

1. Zidarsko in težaško delo v znesku gld. 473.18.
2. Kamnoseško delo " " " 429.65.
3. Železje " " " 889.01.
4. Tesarsko delo " " " 459.08.

Skupaj . . . gld. 2250.92.

K tej obravnavi se vabijo podvzetniki s pristavkom, da se zamorejo dotični obrisi s preudarom stroškov in pogodbe v navadnih uradnih urah pri občinskem uradu v Škofji loki pregledati.

Vsak licitant more pred začetkom ustmene obravnave pet procentov izklicevalne cene dela, za katero naredi ponudbo, kot odstopnino položiti, kateri se bodo precej po končani licitaciji proti potrdilu istim vrnili, ki ne prevzamejo kakega dela, podvzetniki pa so zavezani potem, ko je županstvo dražbeni uspeh potrdilo (ratificiralo), to svoto na 10% zneska, za katerega bodo delo prevzeli, dopolniti.

Zapečateni, v zmislu §. 2 pogodb narejeni pisni oferti, katerim je priložen 5% vadium in so kolekovani s 50 kr. kolekom, v katerih je delo in razpis natanko naveden, se vsprejemajo le do začetka ustmene obravnave pri podpisnem mestnem predstojništvu.

Mestno predstojništvo Škofja loka,

dne 5. januarja 1888.

Valentin Sušnik,
župan.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—50)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

PRIPOROČA (885—11)

SEEMANN
V LJUBLJANI.